

Nr 189.

Av herr **Larson** i Tönnersa, *om anslag till det frivilliga skytteväsändets befrämjande.*

Det frivilliga skytteväsendet har under flydda tider varit föremål för god omvårdnad från statsmakternas sida. Anslaget till detsamma har emellertid tid efter annan undergått beskärning och uppgår i årets rikstat till 470,000 kronor.

Med hänsyn till nödvändigheten att på grund av de statsfinansiella förhållandena söka begränsa utgifterna för kommande statsreglering har Kungl. Maj:t föreslagit anvisande av allenast 280,875 kronor.

Jag inser till fullo nödvändigheten av att söka begränsa statsutgifterna under en ekonomisk depressionstid sådan som den nuvarande, men inför den kraftiga nedskärning av anslaget till det frivilliga skytteväsendet, som Kungl. Maj:t nu ifrågasatt, reagerar varje vän av denna sammanslutning.

Icke utan anledning hade man inför världskriget på många håll sökt hävda den uppfattningen, att den enskildes skjutskicklighet icke längre kunde tillmätas samma betydelse som förr. Mot förmodan peka emellertid krigets erfarenheter hän mot, att så kallade »prickskyttar» äro av ett betydande värde för en armé.

Denna organisation, som, sammansatt på frivillighetens grund och delvis finansierad med andra medel än statsmedel, vid behov kan till försvarets disposition ställa skickliga skyttar, har väckt beundran bland sakkunniga inom andra länder och måste anses vara ett värdefullt tillskott till landets numera väsentligt reducerade försvarskrafter.

Ett avsevärt antal av de många skytteföreningarna i vårt land har att arbeta med en synnerligen svag ekonomi, och de äro för sin existens helt beroende av statsanslaget. En så kraftig beskärning av statsanslaget, som av Kungl. Maj:t förutsatts, kommer tvivelsutan att medföra, att många tiotal små föreningar med svag ekonomi i all synnerhet i Norrland komma att gå under, samt att hela det frivilliga skytteväsendet i övrigt kommer att lida ett högst allvarligt avbräck.

Enligt min mening kommer en nedskärning av anslaget till det frivilliga skytteväsendet att äventyra så stora värden, att jag icke kan biträda en sådan åtgärd även under tider i ekonomiskt hänseende så tryckta som de nuvarande.

På grund av vad som anförts hemställer jag,

att riksdagen ville besluta att till det frivilliga
skytteväsendets befrämjande för budgetåret 1932/1933
anvisa ett extra reservationsanslag av 470,000 kronor.

Stockholm den 22 januari 1932.

Carl Larson

i Tönnersa.